RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 219.752 van 14 juni 2012
in de zaak A. 196.981/XII-6246

In zake: de BVBA BUYSE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carlo Van Caekenberg
kantoor houdend te 9000 Gent
Stapelplein 33
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN VAN DE STAD BRUSSEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Antoine de le Court
kantoor houdend te 1060 Brussel
Jourdanstraat 31
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 juni 2010, strekt tot de nietigverklaring van

> "- De beslissing van 25 november 2009 van Raad van Maatschappelijk Welzijn van het OCMW Brussel tot goedkeuring van het bestek, nummer 51/09, van het OCMW Brussel van de algemene aannemer: het bouwen van de uitbreiding van een industrieel gebouw, ruwbouw, afwerking sanitaire installaties, rioleringaanleg omgeving linnendienst, Hertstraat 375 te 1070 Brussel, BL04001L2M;
> - De beslissing van 14 april 2010 van Raad van Maatschappelijk Welzijn van het OCMW Brussel waarbij de offerte van [de bvba Buyse] in het kader van de opdracht betreffende de algemene aanneming voor het bouwen van een uitbreiding van industrieel gebouw, Linnendienst, Hertstraat 375, 1070 Brussel Bestek nr. 51/09, als niet regelmatig werd beschouwd;

- De beslissing van 14 april 2010 van Raad van Maatschappelijk Welzijn van het OCMW Brussel tot toewijzing van de opdracht betreffende de algemene aanneming voor het bouwen van een uitbreiding van industrieel gebouw, Linnendienst, Hertstraat 375, 1070 Brussel, Bestek nr. 51/09, toe te wijzen aan de firma Balcaen et fils sprl en de impliciete beslissing om de opdracht niet te gunnen aan [de bvba Buyse]."

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 maart 2012.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Carlo Van Caekenberg, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Natacha Dugardin, die loco advocaat Antoine de le Court verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verwerende partij schrijft een openbare aanbesteding uit voor het bouwen van een uitbreiding van een industrieel gebouw voor de Linnendienst, Hertstraat 375 te 1070 Brussel.

3.2. De opening van de offertes is bepaald op 18 januari 2010.

In het bestek, dat door verwerende partij op 25 november 2009 wordt vastgesteld, wordt vermeld dat de inschrijver als bijlage bij zijn offerte verplicht de volledige lijst van de onderaannemers dient te voegen.

Voorts wordt in het bestek het volgende bepaald:

> "m. Bezoek ter plaatse
> (2) verplicht geleid bezoek
> De geplande/georganiseerde bezoeken vinden respectief plaats op 5/01/2010 om 9 uur en op 12/01/2010 om 9 uur.
> Er wordt afgesproken om 9 uur op het volgende adres Hertstraat 375 te 1070 Brussel.
> Het bezoek staat onder leiding van F.P. […]
> Per bezoek bedraagt het maximum aantal deelnemers 2 personen per aannemer.
> De aanwezigheid op één van deze geplande bezoeken is verplicht. Elke offerte van de inschrijver die niet heeft deelgenomen aan één van de verplichte bezoeken, wordt nietig verklaard.
> Er dient een bezoekcertificaat waarvan een voorbeeld in Bijl. G bij de offerte te worden gevoegd (volledig ingevuld).
> De deelnemers aan dit bezoek kondigen hun aanwezigheid minstens 2 werkdagen op voorhand aan.
> Er worden geen inlichtingen verstrekt buiten deze voormelde bezoeken."

3.3. Met e-mailbericht van 8 januari 2010 herinnert verwerende partij verzoekende partij eraan dat het laatste verplicht bezoek op 12 januari 2010 om 9 uur zal plaatsvinden.

Dezelfde dag antwoordt verzoekende partij met het volgende e-mailbericht:

> "Wij danken voor de herinnering aan het verplichte plaatsbezoek. Wij hadden dit reeds ingepland voor a.s. dinsdag en zullen iets voor 9 h ter plaatse zijn."

3.4. Er worden drie offertes ingediend; verzoekende partij is de laagste inschrijver met een bedrag van 592.866,43 euro, btw niet inbegrepen, en de bvba Balcaen & Zoon de tweede laagste inschrijver met een bedrag van 659.547,42 euro, btw niet inbegrepen.

3.5. In zitting van 14 april 2010 beslist verwerende partij dat de offerte van verzoekende partij gelet op de voormelde besteksbepaling substantieel onregelmatig is omdat zij niet heeft deelgenomen aan het verplicht geleid bezoek en aldus geen attest van deelname heeft voorgelegd. Daarenboven, zo vervolgt de beslissing, heeft verzoekende partij geen lijst van de onderaannemers ingediend wat ook een substantiële onregelmatigheid is. Verwerende partij beslist de opdracht te gunnen aan de bvba Balcaen & Zoon voor een bedrag van 809.865,14 euro, btw inbegrepen.

3.6. Met brieven van 22 en 29 april 2010 deelt verwerende partij aan verzoekende partij haar beslissing van 14 april 2010 mee.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4.1. Verwerende partij voert een exceptie van gebrek aan belang in hoofde van verzoekende partij aan; daar geen schorsing werd gevraagd zijn de aangevochten beslissingen uitgevoerd; een eventuele nietigverklaring zou er derhalve niet toe leiden dat verzoekende partij de opdracht kan uitvoeren. Verzoekende partij beoogt, aldus verwerende partij, enkel een schadevergoeding te verkrijgen hetgeen geen voldoende belang is bij een beroep tot nietigverklaring.

4.2. In het auditoraatsverslag wordt de exceptie op een beredeneerde wijze verworpen omdat verzoekende partij hoe dan ook een moreel belang heeft. Verwerende partij dient geen laatste memorie in. De Raad van State ziet in die omstandigheden geen reden om de zienswijze van het auditoraats-verslag niet bij te vallen.

5. Het eerste voorwerp van het beroep is de beslissing van 25 november 2009 waarbij verwerende partij het toepasselijke bestek vaststelt. De Raad neemt aan dat verzoekende partij op het ogenblik van de indiening van haar offerte, dit is ten laatste bij de opening van de offertes op 18 januari 2010, kennis had van het bestek. In die omstandigheden is het beroep ingesteld op 19 juni 2010 wat het eerste voorwerp ervan betreft, niet tijdig en onontvankelijk. Dit moet ambtshalve worden vastgesteld. Dit mag echter verzoekende partij niet beletten om op ontvankelijke wijze als middel tegen de eindbeslissing een eventuele onwettigheid van een besteksbepaling aan te voeren.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6.1. Verzoekende partij voert ter adstructie van haar middel de onwettigheid aan van het bestek door schending van artikel 90, § 2, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken, van het "beginsel van gelijke behandeling zoals uitgedrukt in de Richt-lijnen 2004/17/EG en 2004/18/EG, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het gelijkheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel", van het transparantiebeginsel, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid

het beginsel inzake de materiële-motiveringsplicht, het vertrouwensbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het non-discriminatiebeginsel en het zorgvuldigheids-beginsel.

In een eerste onderdeel stelt verzoekende partij dat het door het bestek voorgeschreven attest omtrent de aanwezigheid op een plaatsbezoek geen meerwaarde biedt noch voor de kwalitatieve selectie noch voor de inhoudelijke beoordeling; het voorschrijven ervan is dan ook niet verantwoord door de noodzaak de offertes te beoordelen en is derhalve ongeldig.

In een tweede onderdeel merkt zij op dat het verplicht opleggen van het plaatsbezoek op straffe van nietigheid onredelijk is en niet in verhouding staat tot het belang ervan voor de aanbestedende overheid. Een plaatsbezoek organiseren is een aanvulling op de informatieplicht van de aanbestedende overheid. Het opleggen van een verplichte aanwezigheid is onredelijk omdat het belang te weten dat de overheid haar informatieplicht heeft vervuld, identiek is bij een verplicht of vrijblijvend plaatsbezoek. Het bestek is in beginsel voldoende om de technische specificaties van de opdracht te kennen. Bovendien, aldus verzoekende partij, is het opleggen van een voorafgaand plaatsbezoek discriminerend nu het een bijkomende drempel oplegt voor potentiële kandidaten.

In een derde onderdeel betoogt verzoekende partij dat de voorwaarde van het plaatsbezoek niet was opgenomen in de publicatie van de opdracht in het Bulletin der Aanbestedingen; het bestek waarin deze voorwaarde staat, kon worden aangekocht tot 15 januari 2010 terwijl het laatste plaatsbezoek doorging op 12 januari 2010.

In een vierde onderdeel wijst verzoekende partij erop dat het opleggen van de voorwaarde van het plaatsbezoek op geen enkele wijze in het bestek wordt gemotiveerd.

6.2. In haar memorie van wederantwoord merkt verzoekende partij wat het eerste onderdeel betreft op dat er niet kan worden ingezien hoe er een onregelmatig concurrentievoordeel zou kunnen ontstaan door geen kennis te nemen van een feitelijke toestand. De inschatting van een risico is een verantwoordelijkheid van de inschrijver die zowel met of zonder plaatsbezoek de uitvoering van de werken kan onderschatten. Ten aanzien van het tweede onderdeel beklemtoont verzoekende partij dat de aanbestedende overheid niet aantoont wat de meerwaarde is van een plaatsbezoek; voorts wijst zij erop dat mocht verzoekende partij een abnormale prijs hebben geboden er hiervoor in een specifieke procedure is voorzien. Wat het vierde onderdeel betreft wijst verzoekende partij erop dat er geen *a posteriori* motivering mag worden aanvaard.

Beoordeling

7.1. Het bestek schrijft een verplicht geleid bezoek voor; bij de offerte dient een bezoekcertificaat te worden gevoegd; elke offerte van een inschrijver die niet heeft deelgenomen aan één van de verplichte bezoeken wordt nietig verklaard.

Vast staat dat verzoekende partij geen certificaat bij haar offerte heeft gevoegd en niet blijkt te hebben deelgenomen aan een plaatsbezoek.

7.2. Verwerende partij omschrijft de beweegredenen voor het verplichte bezoek in haar brief van 20 mei 2010 aan verzoekende partij als volgt:

> "Zoals hierboven reeds werd aangehaald, noopt de aard van de opdracht ons ertoe het plaatsbezoek als essentieel aan te merken. Het betreft immers de uitbreiding van een bestaand gebouw waarin een activiteit wordt uitgeoefend, met name een industriële wasserij.
> Het plaatsbezoek moest de aannemers in staat stellen het gebouw aan de buitenkant, maar evenzeer aan de binnenkant te bezoeken. Dit is belangrijk, daar er doorgangen moeten gecreëerd worden tussen de bestaande gebouwen en de toekomstige gebouwen, dewelke ingrepen op het bestaande gebouw vereisen.

> Er dient te worden benadrukt dat dergelijk bezoek om veiligheidsredenen niet mogelijk is zonder begeleiding. Het betreft immers zones in volle activiteit, waar strikte afbakeningen gelden.
> Het plaatsbezoek is in het bijzonder essentieel omdat het de aannemer toelaat:
> - de staat van de muren te kennen waarin doorgangen moeten worden gemaakt;
> - de moeilijkheidsgraad van het werk in te schatten in functie van de belemmering van de bewegingsvrijheid in de ruimtes en de industriële bedrijvigheid die niet mag onderbroken worden;
> - de ingrepen op de bestaande structuren in te schatten, met name ter hoogte van de valse plafonds, de aansluitingen op het bestaande rioolnetwerk en de laadkaai.
> De aannemer is geen 'slaafse' uitvoerder en al deze moeilijkheden die in rekening moeten worden genomen, dienen in principe tot uiting te komen in de prijs van de offerte. Het niet in rekening nemen van alle moeilijkheden zou een onregelmatig concurrentievoordeel doen ontstaan.
> Het is tevens belangrijk voor de aanbestedende overheid dat de aannemer de risico's van de opdracht grondig kan inschatten."

Gelet op de aard van het gebouw, de activiteit die erin wordt uitgevoerd, ook tijdens de werken, en de uit te voeren werken is door het verplicht plaatsbezoek verwerende partij zeker dat een inschrijver de moeilijkheidsgraad van de opdracht heeft kunnen inschatten en dat de prijs die hij opgeeft daarmee rekening houdt, hetgeen latere moeilijkheden bij de uitvoering voorkomt.

Verwerende partij mocht dan ook terecht in het bestek een plaatsbezoek verplicht voorschrijven en het bij de offerte voegen van een attest van plaatsbezoek opleggen zonder een van de in het middel aangevoerde rechtsnormen te schenden.

Het eerste middelonderdeel wordt verworpen.

7.3. Gelet op de redengeving voor het opleggen van het verplicht plaatsbezoek gaat de eraan verbonden sanctie bij niet naleving, namelijk de nietigverklaring van de offerte, niet de perken van de redelijkheid te buiten.

Verwerende partij beoogt met het plaatsbezoek essentiële bouwstenen bij de prijsvorming en uitvoering aan te dragen.

Voorts maakt verzoekende partij niet duidelijk hoe het opleggen van een voorafgaand plaatsbezoek voor haar discriminerend is nu zij zelf een offerte heeft ingediend en met een e-mailbericht van 8 januari 2010 aangegeven heeft dat zij zou deelnemen aan het plaatsbezoek op 12 januari 2010.

Het tweede middelonderdeel wordt verworpen.

7.4. De vaststelling dat verzoekende partij in haar e-mailbericht van 8 januari 2010 zelf te kennen gaf aan het plaatsbezoek te zullen deelnemen, volstaat om haar het belang bij het derde middelonderdeel te ontzeggen.

7.5. Het op een bepaalde overheidsopdracht van toepassing zijnde bestek heeft niet de in de wet van 29 juli 1991 bedoelde individuele strekking en is dienvolgens niet onderworpen aan de bepalingen ervan. Het vierde middelonderdeel wordt verworpen.

7.6. Het eerste middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

8. Verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 89 en 110, §§ 1, 2 en 3, van het voormelde koninklijk besluit van 8 januari 1996, van de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het beginsel inzake de materiële-motiveringsplicht, het vertrouwensbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het non-discriminatiebeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel merkt verzoekende partij op dat het verplicht plaatsbezoek geen essentiële besteksbepaling is zodat haar offerte ten onrechte als substantieel onregelmatig werd geweerd. De wering van offertes omdat het bestek de nietigheidssanctie oplegt, is geen automatisme.

In een tweede onderdeel voert zij aan dat de besteksbepaling die de nietigheidssanctie ingevolge de afwezigheid van het attest van plaatsbezoek evenals de afwezigheid van de lijst van de onderaannemers oplegt, niet leidt tot een substantiële onregelmatigheid. Het niet deelnemen aan een plaatsbezoek leidt niet tot een schending van de mededinging. Het niet toepassen van de nietigheidssanctie schendt voorts de gelijkheid onder de aannemers niet noch beïnvloedt het de vergelijkbaarheid van de offertes. De afwezigheid op het plaatsbezoek houdt ook geen voorbehoud in en schendt aldus niet het verbindend karakter van de offerte. Ook merkt verzoekende partij op dat de nietigheids-sanctie niet in redelijke verhouding staat tot de begane onregelmatigheid. Voorts is de bestreden beslissing om de offerte van verzoekende partij onregelmatig te verklaren, niet afdoende gemotiveerd. Ten slotte wijst verzoekende partij erop dat de prijs van de offerte van verzoekende partij niet abnormaal laag is maar dat verwerende partij door de onregelmatigverklaring zulks wel heeft aangenomen zonder echter de geëigende procedure voorzien in artikel 110, § 3, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 toe te passen.

Beoordeling

9. Zoals bij de beoordeling van het eerste middel opgemerkt sub 7.2 en 7.3, mocht verwerende partij in het bestek het verplicht plaatsbezoek terecht voorschrijven en het als een substantiële besteksvereiste aanmerken. De omstandigheid dat verzoekende partij niet deelgenomen heeft aan het plaats-bezoek was voor verwerende partij een voldoende reden tot substantiële onregelmatigverklaring zonder dat zij nadere redengeving diende op te geven met betrekking tot de mededinging, de vergelijkbaarheid van de offertes, de gelijkheid onder de inschrijvers, de eventuele abnormaliteit van de prijs van verzoekende

partij of het al dan niet inhouden van een voorbehoud van de offerte van verzoekende partij.

In de bestreden beslissing is de redengeving inzake de onregelmatigverklaring van de offerte van verzoekende partij wat het gemankeerde plaatsbezoek betreft, beperkt tot de vaststelling dat verzoekende partij niet deelgenomen heeft aan het verplicht plaatsbezoek, dat zij dienvolgens geen attest van deelname heeft bijgebracht, en dat het bestek nochtans duidelijk vermeldt dat de sanctie de nietigheid is. Op zich is dit een duidelijke en afdoende redengeving in het licht van de aanname dat het plaatsbezoek een substantiële besteksvereiste vormt. Ten slotte wordt vastgesteld dat de offerte van verzoekende partij niet onregelmatig is verklaard ten gevolge van een onderzoek naar abnormale prijzen.

Verzoekende partij ontwikkelt het aspect van het tweede onderdeel inzake het niet bijvoegen van de lijst der onderaannemers niet inhoudelijk zodat er niet op dient te worden ingegaan. Het betreft overigens een overtollig motief.

Het middel wordt in zijn geheel verworpen.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

10. Verzoekende partij voert de schending aan van artikel 13 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, van de artikelen 98 en 110, § 1, van het voormelde koninklijk besluit van 8 januari 1996, van de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het beginsel inzake de materiële-

motiveringsplicht, het vertrouwensbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het non-discriminatiebeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekende partij verwijt verwerende partij niet enkel met de prijs als gunningscriterium rekening te hebben gehouden niettegenstaande de gunningswijze van de aanbesteding; verwerende partij zou slechts offertes in aanmerking nemen "overeenkomstig de vaststellingen en verklaringen op een georganiseerd plaatsbezoek, ervan uitgaande dat offertes van inschrijvers die niet aanwezig waren op het plaatsbezoek onvoldoende rekening zouden houden met de staat van de muren, de belemmering van de bewegingsvrijheid in de ruimtes en de industriële bedrijvigheid die niet mag onderbroken worden en de hoogte van de valse plafonds, de aansluitingen op het bestaande rioolnetwerk en de laadkaai"; bijgevolg heeft verwerende partij bijkomende gunningscriteria aangewend naast de laagste prijs.

Verzoekende partij meent voorts dat als verwerende partij oordeelde dat haar bestek onvolledig was, zij niet voor een openbare aanbesteding mocht opteren.

Ten slotte merkt verzoekende partij op dat verwerende partij, zo deze meende dat de offerte van verzoekende partij niet aan de inhoudelijk technische besteksbepalingen voldeed, deze vaststelling deugdelijk had moeten motiveren.

Beoordeling

11. Verwerende partij heeft de offerte van verzoekende partij onregelmatig verklaard om reden dat zij niet heeft deelgenomen aan het verplicht plaatsbezoek; hiervoor werd aangenomen dat verwerende partij deze vereiste mocht opleggen en mocht beschouwen als substantieel. Deze beoordeling grijpt plaats op het niveau van de regelmatigheid van de offertes, niet op dit van de beoordeling naar de gunningscriteria zodat de kritiek van verzoekende partij,

namelijk dat verwerende partij nog een ander gunningscriterium dan de prijs heeft gehanteerd, niet vermag de onregelmatigheid van haar offerte teniet te doen.

Verzoekende partij toont voorts niet aan op basis van welke regel een aanbestedende overheid naast het bestek geen plaatsbezoek zou mogen opleggen wanneer dit, gegeven de omstandigheden, niet onrechtmatig is, zoals hiervoor aangenomen.

Verwerende partij heeft ten slotte niet geoordeeld dat de offerte van verzoekende partij niet voldeed aan inhoudelijk technische besteksbepalingen zodat zij op dit punt niet diende te motiveren.

Het middel wordt verworpen.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

12. In een vierde middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 15 van de voormelde wet van 24 december 1993 en van de artikelen 110, § 1, en 115 van het voormelde koninklijk besluit van 8 januari 1996.

Hierin betoogt verzoekende partij dat gelet op “het bovenstaande” zij als een regelmatige inschrijver moet worden beschouwd en zij dus de opdracht toegewezen diende te krijgen omdat zij de laagste regelmatige offerte heeft ingediend.

Beoordeling

13. Omdat, zoals uit de bespreking van de eerste drie middelen blijkt, de offerte van verzoekende partij terecht onregelmatig is verklaard, is het uitgangspunt van verzoekende partij bij dit middel onjuist.

Het middel wordt verworpen.

E. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

14. In haar laatste memorie voert verzoekende partij een "bijkomend vijfde middel van openbare orde" aan. Zij merkt op dat "bij nazicht van de stukken, en meer bepaald stuk 3 en 6" blijkt dat "de gemotiveerde gunningsbeslissing enkel in het Frans werd opgesteld, minstens aan verzoekster enkel in het Frans werd meegedeeld, terwijl de publicatie van de opdracht, het bestek zowel in het Frans als in het Nederlands waren opgesteld, en verzoekster een Nederlandstalige offerte had ingediend en dus een keuze had gemaakt voor de Nederlandse taal en met een brief in het Nederlands in kennis was gesteld van het feit dat haar offerte niet werd weerhouden".

Deze handelwijze van de aanbestedende overheid strijdt met de artikelen 19 en 20, § 1, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 18 juli 1966, waaruit voortvloeit dat de aanbestedende overheid een Nederlandstalige beslissing diende mee te delen in plaats van een Franstalige. De nietigheid raakt de openbare orde, dient ambtshalve te worden vastgesteld en is niet afhankelijk van enig geschaad belang.

Beoordeling

15. Er dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij zich in dit middel enkel richt tegen de gunningsbeslissing. Uit de verwerping van de vorige middelen volgt evenwel dat verzoekende partij in die mate dat het over de gunningsbeslissing gaat, geen belang heeft bij het beroep nu zij er niet in slaagt te doen aannemen dat haar offerte ten onrechte onregelmatig is verklaard. Ten overvloede stelt de Raad van State vast dat verwerende partij conform het op het ogenblik van de bestreden beslissingen toepasselijke artikel 25, § 1, van het

voormelde koninklijk besluit van 8 januari 1996 verzoekende partij van het feit van de onregelmatigheid van haar offerte en van de motieven hiervan in het Nederlands in kennis heeft gesteld.

Het middel is onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 juni 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,

bijgestaan door

Frank Bontinck,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Frank Bontinck	**Dierk Verbiest**